

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. S.p.A. w B. w Republice Włoskiej
przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 października 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 sierpnia 2019 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego

zagadnienia prawnego. Ma ono dotyczyć tego, czy zamawiający, dokonując poprawki oczywistej omyłki rachunkowej, może poprawić każdy błąd rachunkowy, bez względu na wagę tego błędu oraz bez względu na fakt, czy jego poprawienie w istotny sposób będzie powodować zniekształcenie oferty. Wskazana kwestia nie uzasadnia jednak przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ jej wyjaśnienie nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. W sprawie bowiem wymagają zbadania przesłanki uzasadniające zatrzymanie wadium przez zamawiającego. Jak wynika z ustaleń dokonanych przez sąd II instancji, które wiążą Sąd Najwyższy, zamawiający wezwał oferenta po wyborze jego oferty do uzupełnienia oświadczenia co do przynależności do tej samej grupy kapitałowej. Oferent nie odpowiedział na to wezwanie, a jako działający w dobrej wierze powinien był to uczynić - pismo miało zostać wysłane do 19 czerwca 2017 r., a tymczasem sprzeciw co do dokonanej omyłki rachunkowej wysłano dopiero 22 czerwca 2017 r.; sprzeciw ten nie był też odpowiedzią na wystosowane do oferenta wezwanie. Nie można zatem twierdzić, że oferent odmówił dostarczenia dokumentów z winy pozwanego, co uzasadniałoby zwrot wadium. Brak odpowiedzi na wezwanie to raczej przejaw winy oferenta. Dodać trzeba, że wobec rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego co do tego, w jakich okolicznościach istnieje możliwość zatrzymania przez zamawiającego wadium, w uchwale z dnia 22 czerwca 2017 r. III CZP 27/17 (OSNC 2018 nr 3, poz. 31) przyjęto, że przez niezłożenie dokumentów (oświadczeń) uzasadniających zatrzymanie wadium należy rozumieć nie tylko całkowitą bierność oferenta, lecz również złożenie dokumentu (oświadczenia), z którego nie wynika potwierdzenie warunków udziału w postępowaniu lub spełnienia wymagań określonych przez zamawiającego. W konsekwencji trzeba stwierdzić, że przyczyną zatrzymania wadium był brak odpowiedzi w terminie na wezwanie skierowane do oferenta, co też potwierdza, że to właśnie z winy oferenta, a nie zamawiającego nie doszło do zawarcia umowy. Wskazane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne jest więc irrelevantne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

